

ЗАКОН за медиацията

Обн., ДВ, бр. 110 от 17.12.2004 г., изм. и доп., бр. 86 от 24.10.2006 г., доп., бр. 9 от 28.01.2011 г., изм. и доп., бр. 27 от 1.04.2011 г., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 17 от 26.02.2019 г., изм. и доп., бр. 11 от 2.02.2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; изм. с Решение № 11 от 1.07.2024 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 57 от 5.07.2024 г.; изм. и доп., бр. 55 от 8.07.2025 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Приложно поле

Чл. 1. (1) (Предишен текст на чл. 1 – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.) Този закон урежда отношенията, свързани с медиацията като алтернативен способ за разрешаване на правни и неправни спорове.
(2) (Нова – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.) Законът урежда и процедурата по медиация по висящи съдебни дела.

Понятие за медиация

Чл. 2. Медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице - медиатор, подпомага спорещите страни да постигнат споразумение.

Предмет на медиацията

Чл. 3. (1) (Доп. - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Предмет на медиация могат да бъдат граждански, търговски, трудови, семейни и административни спорове, свързани с права на потребители, и други спорове между физически и/или юридически лица, включително и когато са презгранични.
(2) Медиация се провежда и в случаите, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс.
(3) Медиация не се провежда, ако закон или друг нормативен акт предвижда друг ред за сключване на споразумение.

Организация на медиацията

Чл. 4. Медиацията се осъществява от физически лица. Тези лица могат да се сдружават с цел осъществяване на дейността. Лица, осъществяващи функции по правораздаване в системата на съдебната власт, не могат да извършват дейност по медиация.

Глава втора ПРИНЦИПИ НА МЕДИАЦИЯТА

Доброволност и равнопоставеност

Чл. 5. Страните имат равни възможности за участие в процедурата по медиация. Те участват в процедурата по своя воля и могат по всяко време да се оттеглят.

Неутралност и безпристрастност

Чл. 6. (1) Медиаторът не проявява пристрастие и не налага решение по спора.
(2) В процедурата по медиация всички въпроси се уреждат по взаимно съгласие на страните.

Поверителност

Чл. 7. (1) (Предишен текст на чл. 7 - ДВ, бр. 27 от 2011 г., доп., бр. 55 от 2025 г.) Разискванията във връзка със спора са поверителни. Участниците в процедурата по медиация са длъжни да пазят в тайна всички обстоятелства, факти и документи, които са им станали известни в хода на процедурата, включително по време на информационната среща за процедура по медиация.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Медиаторът не може да бъде разпитван като свидетел за обстоятелства, които са му доверени от участниците и имат значение за решаването на спора - предмет на медиацията, освен с изричното съгласие на участника, който му ги е доверил.

(3) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Изключение от поверителния характер на медиацията се допуска в случаите, когато:

1. това е необходимо по съображения за нуждите на наказателния процес или свързани със защитата на обществения ред;
2. трябва да се осигури закрилата на интересите на деца или да се предотврати посегателство над физическата или психическата неприкосновеност на определено лице, или
3. разкриването на съдържанието на споразумението, постигнато в резултат на медиация, е необходимо за прилагането и изпълнението на същото споразумение.

Глава трета

ПРАВНО ПОЛОЖЕНИЕ НА МЕДИАТОРА

Общи изисквания

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) (1) Медиатор може да бъде само дееспособно лице, което отговаря на следните изисквания:

1. не е осъждано за престъпления от общ характер;
2. завършило е успешно курс на обучение за медиатор;
3. не е лишено от право да упражнява професия или дейност;
4. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) има разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, ако лицето е чужд гражданин;
5. вписано е в Единния регистър на медиаторите към министъра на правосъдието.

(2) (В сила от 1.01.2007 г.) Изискването по ал. 1, т. 4 не се прилага за граждани на държавите - членки на Европейския съюз, на другите държави на Европейското икономическо пространство и на Швейцария.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Министърът на правосъдието или определено от него длъжностно лице от състава на министерството издава удостоверение на медиатора за вписването му в Единния регистър на медиаторите.

(4) Министърът на правосъдието одобрява със заповед организациите, които обучават медиатори. Условиата и редът за одобряването им, както и изискванията за обучението на медиаторите се определят с наредба на министъра на правосъдието.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Когато лицето – кандидат за медиатор, и организацията, която кандидатства да обучава за медиатори, не отговарят на нормативните изисквания, министърът на правосъдието или определено от него длъжностно лице от състава на министерството отказва със заповед вписването в Единния регистър на медиаторите, съответно одобряването. Заповедта може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд.

Единен регистър на медиаторите

Чл. 8а. (Нов - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Министърът на правосъдието или определено от него длъжностно лице от състава на министерството създава и поддържа Единен регистър на медиаторите.

(2) В Единния регистър на медиаторите се вписват:

1. име, единен граждански номер (личен номер на чужденец), гражданство, образование, професия, допълнителна специализация в областта на медиацията, организацията, в която лицето е обучавано, владееене на чужди езици, адрес и телефон за контакт и номер на медиатора;

2. заличаване и отписване на медиатора;

3. организацията, в която е обучен медиаторът;

4. промени в обстоятелствата по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4.

(3) Единният регистър на медиаторите е публичен.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Лице, вписано в Единния регистър на медиаторите, заявява писмено до министъра на правосъдието или определено от него длъжностно лице от състава на министерството за промени в обстоятелствата, които подлежат на вписване, в 14-дневен срок от настъпването им.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Когато отпадне някое от изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4, министърът на правосъдието или определено от него длъжностно лице издава заповед, с която заличава медиатора от Единния регистър на медиаторите. Заповедта може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд.

(6) Редът за вписване, отписване и заличаване в Единния регистър на медиаторите се определя с наредбата по чл. 8, ал. 4.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Информацията по ал. 2, т. 1 за единния граждански номер (личен номер на чужденец) се предоставя при спазване на изискванията за защита на личните данни.

Такси

Чл. 86. (Нов - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Министерството на правосъдието събира такса за вписване в Единния регистър на медиаторите и за одобряване на организациите, които обучават медиатори, в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет.

Правила за поведение на медиатора

Чл. 9. (1) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Медиаторът осъществява дейността си добросъвестно при спазване на закона, добрите нрави и процедурните и етичните правила за поведение на медиатора. Тези правила се определят с наредбата по чл. 8, ал. 4.

(2) Медиаторът приема да води процедурата само ако може да гарантира своята независимост, безпристрастност и неутралност.

Задължения и отговорност на медиатора

Чл. 10. (1) Медиаторът не може да дава правни съвети.

(2) По време на процедурата медиаторът е длъжен да се съобразява с мнението на всяка от страните по спора.

(3) Медиаторът се оттегля от процедурата при възникване на обстоятелства, които биха породили съмнение в неговата независимост, безпристрастност и неутралност.

(4) Медиаторът не може да съобщава на другите участници в процедурата обстоятелства, които се отнасят само до една от страните по спора, без нейното съгласие.

(5) Медиаторът не отговаря, ако страните не постигнат споразумение.

(6) Медиаторът не отговаря за неизпълнение на споразумението.

Глава четвърта ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ

Откриване на процедурата

Чл. 11. (1) Процедурата по медиация започва по инициатива на страните по спора, като всяка от тях може да направи предложение за разрешаване на спора чрез медиация.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г., изм., бр. 55 от 2025 г.) За начало на процедурата по медиация се счита денят, в който страните са постигнали изрично съгласие за започването ѝ.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Предложение за разрешаване на спора чрез медиация може да направи и съдът или друг компетентен орган, пред който спорът е отнесен за решаване.

(4) (Нова – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г., отм., бр. 55 от 2025 г.).

(5) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 27 от 2011 г., предишна ал. 4, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г., доп., бр. 55 от 2025 г.) Съгласието на страните възможен бъдещ спор между тях да бъде разрешен чрез медиация може да бъде уговорено и като клауза от договор. Това съгласие не представлява пречка за предявяване на иск пред съда от страна по договора, като при провеждане на процедура по медиация съответно се прилагат правилата на чл. 140б, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс относно развитието на съдебното производство.

(6) (Нова – ДВ, бр. 55 от 2025 г.) По спорове с участието на потребител и по трудови спорове съгласие на страните за разрешаване на спора чрез медиация поражда действие само когато е дадено след възникването на спора.

Действие на началото на процедурата по медиация върху давностния срок

Чл. 11а. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Давност не тече, докато трае процедурата по медиация.

Участници

Чл. 12. (1) Процедурата по медиация се осъществява от един или повече медиатори, посочени от страните.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Страните по спора участват в процедурата лично или чрез представител. Упълномощаването се извършва в писмена форма.

(3) В процедурата по медиация могат да участват и адвокати, както и други специалисти.

Информационна среща и процедура по медиация

(Загл. изм. – ДВ, бр. 55 от 2025 г.)

Чл. 13. (1) (Изм. – ДВ, бр. 55 от 2025 г.) Преди започване на процедурата по медиация се провежда информационна среща, на която медиаторът информира страните по спора за същността и принципите на медиацията, за реда, по който тя се провежда, за ролята на медиатора и за последиците от нея. Медиаторът изисква от страните писмено съгласие за участие в процедура по медиация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2011 г., бр. 55 от 2025 г.) При дадено съгласие по ал. 1 медиаторът е длъжен да посочи на страните всички обстоятелства, които могат да породят у тях основателни съмнения относно неговата безпристрастност и неутралност, включително когато медиаторът е лице:

1. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;

2. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по спора – предмет на медиацията;

3. което е било представител или пълномощник на страна по спора – предмет на медиацията;

4. за което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговата безпристрастност.

(3) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г., изм., бр. 55 от 2025 г.) Медиаторът подписва декларация за безпристрастност за всяка от страните, в която посочва и обстоятелствата по ал. 2, и я предоставя на страните по спора.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) В хода на процедурата се изяснява същността на спора, уточняват се взаимноприемливи варианти на решения и се очертава възможната рамка на споразумение.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) При осъществяване на посочените действия медиаторът може да насрочва отделни срещи с всяка от страните при зачитане на равните им права за участие в процедурата.

Основания за спиране на процедурата

Чл. 14. (1) Медиацията се спира:

1. по общо съгласие на страните или по искане на една от страните;
2. при смърт на медиатора;
3. в случаите, предвидени в чл. 10, ал. 3.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г., бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г., отм., бр. 55 от 2025 г.).

Основания за прекратяване на процедурата

Чл. 15. (1) Процедурата по медиация се прекратява:

1. с постигането на споразумение;
2. по взаимно съгласие на страните;
3. при отказ на една от страните;
4. при смърт на страна по спора;
5. при прекратяване на юридическото лице - страна по спора;
6. (нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) с изтичане на 6 месеца от началото на процедурата.

(2) Съгласието на страните за прекратяването на спора им трябва да бъде изразено ясно и недвусмислено.

(3) При прекратяване на процедурата по медиация висящото производство, което е било спряно, се възобновява в съответствие с разпоредбите на закона.

Глава пета

СПОРАЗУМЕНИЕ

Форма и съдържание

Чл. 16. (1) (Предишен текст на чл. 16, доп. - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Съдържанието и формата на споразумението се определят от страните. Формата може да бъде устна, писмена и писмена с нотариална заверка на подписите на страните по спора. Писменото споразумение съдържа мястото и датата, на която е било постигнато, имената на страните и техните адреси, за какво се съгласяват те, името на медиатора, датата по чл. 11, ал. 2 и подписите на страните.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) В споразумението страните могат да предвидят отговорност за неизпълнение на предвидените в него задължения.

Действие на споразумението

Чл. 17. (1) Споразумението обвързва само страните по спора и не може да се противопостави на лица, които не са участвали в процедурата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Споразумението задължава страните само за това, за което са се договорили.

(3) (Нова - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Нищожно е споразумението, което противоречи на закона или го заобикаля, както и когато накърнява добрите нрави.

Сила на споразумението

(Загл. изм. – ДВ, бр. 55 от 2025 г.)

Чл. 18. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.) Споразумение по правен спор по смисъла на чл. 1, ал. 1 от закона, постигнато в процедура по медиация, има силата на съдебна спогодба и подлежи на одобрение от районните съдилища в страната.

(2) (Нова – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.) Когато спорът е предмет на висящо съдебно дело, споразумението подлежи на одобрение от съда, който разглежда делото, включително когато страните са се споразумели по въпроси, излизащи извън предмета на делото.

(3) (Нова – ДВ, бр. 55 от 2025 г.) Когато страните са постигнали споразумение във връзка с предмета на няколко висящи дела, то се одобрява от съда, който разглежда първото образувано дело. Страните представят одобрената съдебна спогодба по останалите висящи дела, които се прекратяват изцяло или частично според съдържанието на спогодбата.

(4) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г., предишна ал. 3, бр. 55 от 2025 г.) Съдът одобрява споразумението след потвърждаването му от страните, ако не противоречи на закона и добрите нрави. Съдът изслушва мнението на прокурора, ако той участва като страна по делото.

Глава шеста

(Нова – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.)

МЕДИАЦИЯ ПО ВИСЯЩИ СЪДЕБНИ ДЕЛА

Процедури, провеждани в съдебен център

Чл. 19. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 57 от 2024 г.; нов, бр. 55 от 2025 г.) (1) В случаите и при условията, предвидени в закон, съдът задължава страните по висящо съдебно дело да участват в информационна среща за процедурата по медиация, която се провежда в съдебен център по медиация към съответния съд.

(2) След като медиаторът информира страните за обстоятелствата по чл. 13, ал. 1, те могат да обсъдят с него и възможностите за постигане на споразумение по конкретния спор.

(3) След проведена информационна среща и при съгласие на страните в съдебния център се провеждат процедури по медиация по спорове – предмет на висящо съдебно дело.

(4) След информационната среща страните могат по своя преценка да проведат медиация и извън съдебния център.

(5) Процедура по медиация в съдебен център може да бъде проведена по инициатива на страните по висящо съдебно дело и извън случаите по ал. 1 и 3.

(6) Във всички случаи на медиация по висящо съдебно дело се прилага съответно чл. 140б, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс относно развитието на съдебното производство.

Медиатор към съдебен център по медиация

Чл. 20. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 57 от 2024 г.; нов, бр. 55 от 2025 г.) (1) Медиатор към съдебен център по медиация може да бъде лице, което отговаря на изискванията на чл. 8, ал. 1, завършило е висше образование и е преминало допълнителен подбор и специализирано обучение по ред, определен в наредба по чл. 25.

(2) При окръжните съдилища се водят списъци на медиаторите към съдебните центрове по медиация. За вписване на медиатори в списъците не се събира такса.

Определяне на медиатор

Чл. 21. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 57 от 2024 г.; нов, бр. 55 от 2025 г.) (1)

Информационната среща се провежда от един или повече медиатори от съответния съдебен център по медиация, определени от координатора на центъра при условия и по ред, предвидени в наредба по чл. 25.

(2) Процедурата по медиация се провежда от един или повече медиатори към съответния съдебен център по медиация, посочени по общо съгласие на страните, а при липса на съгласие, определени от координатора на центъра, освен в случаите по чл. 19, ал. 4.

(3) По своя преценка в зависимост от предмета на делото съдът може да укаже да участва медиатор с юридическо образование.

Информационна среща за процедура по медиация

Чл. 22. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 57 от 2024 г.; нов, бр. 55 от 2025 г.) (1) В случаите по чл. 19, ал. 1 страните са длъжни да участват в информационна среща с медиатор, в която той предоставя на страните информацията по чл. 13, ал. 1, както и относно последиците от процедурата по медиация по отношение на висящото дело.

(2) Страните участват в информационната среща лично, недееспособните – чрез законния си представител, а ограничено дееспособните – с попечителско съдействие. Когато страна по делото е държавата, община или юридическо лице, те може да бъдат представлявани и от пълномощник с изрично пълномощно. Когато страните са повече от две или на страната на ищеца или на ответника участват повече от две лица, те може да упълномощят изрично едно от тях или трето лице да ги представлява. Страните могат да участват в информационна среща и заедно с адвокат.

(3) Информационната среща се отлага при наличие на уважителни причини, за които страната уведомява координатора на съдебния център. Страната може да поиска отлагане на срещата само веднъж.

(4) Медиаторът предоставя на съда информация относно участието на страните в информационната среща при спазване на принципа на поверителност.

Заплащане на медиацията

Чл. 23. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 57 от 2024 г.; нов, бр. 55 от 2025 г.) Информационната среща и процедурата по медиация по висящо съдебно дело по чл. 19, ал. 1 и 3 с обща продължителност до 3 часа се заплащат от бюджета на съда. Разноските включват осигуряване на помещение и други условия за провеждане на срещите и възнаграждение за медиатор, предвидени в наредба по чл. 25.

Споразумение в процедура по медиация по висящо съдебно дело

Чл. 24. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.) (1) (Обявена за противоконституционна от КС на РБ - ДВ, бр. 57 от 2024 г.)

Споразумението, постигнато в процедура по тази глава, се сключва в писмена форма.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 55 от 2025 г.).

(3) (Отм. – ДВ, бр. 55 от 2025 г.).

Подзаконова уредба

Чл. 25. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 57 от 2024 г.; нов, бр. 55 от 2025 г.) Висшият съдебен съвет приема наредби за:

1. подбора, статута и дейността на медиаторите към съдебните центрове;

2. организацията и провеждането на информационните срещи и на процедурите по медиация в съдебните центрове;
3. размера на дължимите от страните такси, вида на разноските и възнаграждението на медиаторите;
4. структурата, организацията и координирането на дейността на съдебните центрове по медиация и задълженията на координатора.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА **(Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.)**

§ 1. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) По смисъла на този закон "презграничен спор" е и:

1. Спорът, при който поне една от страните е с местоживееене или обичайно местопребиваване в държава членка, различна от държавата членка на местоживееене или обичайно местопребиваване на която и да е от другите страни към датата, на която:
 - а) страните са постигнали съгласие да използват медиация след възникването на спора, или
 - б) към страните е отправена покана от съда, сезиран с делото, да използват медиация за уреждане на спора.
 2. Спорът, при който след медиация между страните започва съдебно производство или арбитраж в държава членка, различна от тази, в която страните са имали местоживееене или обичайно местопребиваване към датата, посочена в т. 1.
- За целите на т. 1 и 2 местоживееенето се определя в съответствие с чл. 59 и 60 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1а. (Предишен § 1 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) В срок 6 месеца от влизането в сила на закона министърът на правосъдието приема стандарти за обучение на медиатора, Процедурни и етични правила за поведение на медиатора и създава и поддържа Единен регистър на медиаторите.

§ 2. Изпълнението на закона се възлага на министъра на правосъдието.

Законът е приет от 39-то Народно събрание на 2 декември 2004 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията
(ДВ, бр. 86 от 2006 г.)

§ 7. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон лицата, които са вписани в Единния регистър на медиаторите, трябва да удостоверят със съответните документи в Министерството на правосъдието, че отговарят на изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4. В този срок могат да подадат заявление за вписване в Единния регистър на медиаторите и лицата, които отговарят на изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1 - 4 и са обучени за медиатори в страната или в чужбина до влизането в сила на този закон.

§ 8. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на правосъдието издава наредбата по чл. 8, ал. 4.

§ 9. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема тарифата по чл. 8б.

§ 10. Параграф 1 относно чл. 8, ал. 2 влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията
(ДВ, бр. 27 от 2011 г.)

§ 11. С този закон се въвеждат изискванията на Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (ОВ, L 136/3 от 24 май 2008 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията
(ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.)

.....
§ 10. Висшият съдебен съвет приема наредбите по чл. 25 от Закона за медиацията и по чл. 84а, ал. 4 от Закона за съдебната власт в срок до три месеца от обнародването на закона в "Държавен вестник".

§ 11. Параграф 6 се прилага за дела, образувани след влизането в сила на закона.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на
Гражданския процесуален кодекс
(ДВ, бр. 55 от 2025 г.)

.....
§ 16. Висшият съдебен съвет приема наредбите по чл. 25 от Закона за медиацията в едномесечен срок от влизането в сила на този закон.

§ 17. Този закон се прилага за производствата, образувани след влизането му в сила. Заварените при влизането в сила на този закон висящи съдебни производства се довършват по досегашния ред.

§ 18. (1) Медиаторите, преминали успешно допълнителен подбор и специализирано обучение за медиатори към съдебен център по чл. 20 от Закона за медиацията и Наредба № 10 от 30 октомври 2023 г. за подбора, статута и дейността на медиаторите в съдебните центрове по медиация (ДВ, бр. 94 от 2023 г.) преди влизането в сила на Решение № 11 от 1 юли 2024 г. по конституционно дело № 11/2024 г. на Конституционния съд (ДВ, бр. 57 от 2024 г.), запазват статута си и подлежат на служебно вписване в списъка на медиаторите към съответния съдебен център след влизането в сила на този закон.

(2) Медиаторите, преминали успешно допълнителен подбор, без да са участвали в специализирано обучение, се вписват в списъка на медиаторите към съответния съдебен център, след като преминат обучението.